

بشوی و بساب مقتصدانه!

مقایسه قیمت انواع شوینده های لباس و یک راهکار جالب

سمیه

محمدنیا حنایی

روزنامه نگار

خانواده، مقرون به صرفه باشد و در نهایت فاضلاب حاصل از شست و شو، مضرات زیست محیطی زیادی نداشته باشد. چنانچه دنبال ماده شوینده برای لباس های تان می گردید، با تنوع باور نکردنی از انواع مواد در فروشگاه ها مواجه می شوید. امروز سعی داریم شما را با انواع شوینده ها و میزان کارایی آن ها آشنا کنیم.

اندوزی در باره برندها را تا حد زیادی محدود کرده است. از نظر کدبانوها یک ماده خوب شوینده باید ویژگی های زیر را داشته باشد: نخست این که برای پوست، ریه و چشمان کدبانو هنگام شست و شو حساسیت ایجاد نکند. دوم برای کسانی که از لباس های شسته شده استفاده می کنند حساسیت های ریوی و آگزما را ایجاد نکند. سوم با توجه به محدود بودن بودجه

شستن لباس حساسیت های ویژه ای دارد و تقریباً هیچ فرقی ندارد که آیا لباس ها را با دست می شوید یا در ماشین لباس شویی از لکه ها راحت می شوید! حقیقت این است که انتخاب ماده شوینده لباس، باید هوشمندانه باشد. این انتخاب با توجه به بازار پر تنوع محصولات شوینده و بهداشتی کمی گیج کننده به نظر می رسد. از طرفی تورم قیمت هائیز امکان تجربه

پودرهای شوینده

پودر های شوینده لباس چه به صورت دستی و چه ماشینی، قدیمی ترین نوع مواد شوینده محسوب می شوند. این پودر ها در بسته بندی های ۵۰۰ گرمی یا کیسه های ۳ کیلویی به فروش می رسد. هر سال شرکت های تولید کننده برای ایجاد رقابت در بازار و همچنین افزایش لکه بری پودر های تولیدی خود، چندین آنزیم را به آن ها اضافه می کنند. قابلیت هایی مانند شست و شو در آب سرد، کف متناسب و سفید کنندگی در عین نرم کنندگی از موضوعاتی است که خریداران را برای خرید این محصولات پودری مشتاق می کند. امکان استفاده راحت تر و هدر رفت کم مواد به دلیل نوع بسته بندی از جمله مواردی است که طرفداران برای این ماده شوینده اعلام کرده اند. قیمت بسته های ۵۰۰ گرمی پودر ماشین لباس شویی بنا به برند آن بین ۹ هزار و ۸۰۰ تا ۱۲ هزار و ۶۰۰ تومان است. اگر از جمله افرادی هستید که پودر را به هر نوع ماده دیگر ترجیح می دهید، خرید بسته بندی های سه کیلویی به بالا برای تان به صرفه تر است. بسته های ۵ کیلویی پودر های ماشین لباس شویی بین ۶۰ تا ۹۰ هزار تومان بسته به نوع برند و تعداد آنزیم ها به فروش می رسد. بر اساس اطلاعات مندرج روی بسته بندی پودر های ماشین لباس شویی، برای شست و شوی ۷ کیلو لباس که تقریباً نصف لباس های چرک یک خانواده چهار نفره در یک هفته است، شما باید حدود ۱۰۰ گرم از پودر ماشین لباس شویی را استفاده کنید.

مایع لباس شویی

استفاده از مایع لباس شویی با توجه به رسوب گیری محفظه های پودر ماشین های لباس شویی متداول شده است. بعضی از کاربران نیز به کیفیت بهتر شست و شو با مایع لباس شویی اعتقاد دارند. این مایع هائیز مانند والدین پودری شان دارای انواعی از آنزیم ها و لکه برهای قوی هستند که در کمترین زمان ممکن می توانند از پس لکه های جان سخت بیایند. اما این مایع ها معایبی هم دارند که مهم ترین آن قیمت به نسبت زیاد در مقایسه با انواع پودری شوینده هاست.

همیشه یک پودر یا یک مایع لباس شویی جوابگوی تمام لباس های چرک خانواده نیست. گاهی کدبانو مجبور است برای شستن لباس های تیره از مشکین شوی های متفاوت بهره ببرد و گاهی هم ممکن است برای شستن لباس های سفید و بردن لکه های شان دست به دامن انواع سفید کننده بشود و همین موضوع باعث می شود حساب و کتابی که برای مواد شوینده یک خانواده داشته ایم، درست جواب ندهد

بر اساس یک بازار گردی ساده قیمت مایع های لباس شویی در بطری های یک کیلویی بین ۲۵ تا ۳۵ هزار تومان است. گفتنی است این قیمت ها برای محصولات وطنی است و در صورتی که به دنبال مایع لباس شویی خارجی هستید باید در بعضی مواقع تا پنج برابر قیمت گفته شده، هزینه کنید. قیمت بطری های ۳ کیلویی مایع لباس شویی بنا به نوع شست و شو که می تواند مخصوص لباس های تیره، روشن یا رنگی باشد، بین ۷۰ تا ۸۰ هزار تومان است. بر اساس مندرجات روی بطری برای شستن ۷ کیلو لباس چرک شما نیاز به ۵۰ میلی لیتر مایع لباس شویی دارید که با در بطری اندازه گیری می شود. با احتساب این اندازه اگر لباس های چرک یک خانواده چهار نفره در طول ماه بین ۳۵ تا ۲۸ کیلو باشد، برای شستن آن هابین ۲۰۰ تا ۲۵۰ میلی لیتر از مایع نیاز دارید. به بیان راحت تر هر ۴ ماه یک مایع لباس شویی!

تنوع در دسر ساز

تمام این حساب و کتاب ها در صورتی جواب می دهد که برای شستن لباس ها از هر نوع، جنس و رنگی یک مدل ماده شوینده لازم داشته باشید. اما حقیقت این است که همیشه یک پودر یا یک مایع لباس شویی جوابگوی تمام لباس های چرک خانواده نیست. گاهی کدبانو مجبور است برای شستن لباس های تیره از مشکین شوی های متفاوت بهره ببرد و گاهی هم ممکن است برای شستن لباس های سفید و بردن لکه های شان دست به دامن انواع سفید کننده بشود و همین موضوع باعث می شود حساب و کتابی که برای مواد شوینده یک خانواده داشته ایم، درست جواب ندهد. در این مجال سعی کرده ایم تا شما را با چند ماده شوینده خانگی و در دسترس آشنا کنیم تا هم از بار هزینه های اضافی بکاهیم و هم دوستدار محیط زیست باشیم.

شوینده های خانگی

جوش شیرین، سفید کننده بی ضرر، همان طور که می دانیم بسیاری با این که از جذایت لباس های

سفید نمی توانند چشم پوشی کنند، فقط به دلیل زود کثیف شدن از خرید آن ها می پرهیزند. این در حالی است که استفاده از مواد سفید کننده صنعتی نیز به دلیل ایجاد حساسیت های متنوع ممنوع شده است. استفاده از یک قاشق جوش شیرین به همراه پودر ماشین لباس شویی معمولی می تواند همان کار وایتکس را بکند. بسته های ۱۰۰ گرمی جوش شیرین بین ۶ تا ۸ هزار تومان است. شما برای ۷ کیلو لباس سفید چرک به ۲۵ گرم، یعنی یک قاشق غذاخوری جوش شیرین نیاز دارید. سر که سیب نیز مانند جوش شیرین تبحر خاصی در لکه بری از پارچه های سفید دارد. برای این منظور، یک استکان معادل ۱۰۰ میلی لیتر سر که سیب به تشت لباس یا ماشین لباس شویی اضافه کنید. این در حالی است که قیمت یک لیتر سر که سیب حدود ۷ هزار و ۳۰۰ تومان است. نمک و آب لیمو نیز از گلابیاتورهای سر سخت برای از بین بردن لکه های قدیمی هستند. اضافه کردن نصف استکان آب لیمو معادل ۱۰۰ میلی لیتر به همراه ۱۰۰ گرم نمک به هر پودر ماشین لباس شویی معمولی از آن یک پودر چند آنزیمی

کارا می سازد. قیمت هر لیتر آب لیمو بین ۱۲ تا ۱۵ هزار تومان است. لیمو ترش و آب جوشانده تخم مرغ: شاید این مورد یکی از جالب ترین ترکیباتی باشد که برای لکه بری از آن استفاده می شود. آبی که در آن تخم مرغ ها را می جوشانید را هرگز دور نریزید. این آب به دلیل داشتن ترکیبات آمونیاکی با مخلوط لیموترش می تواند از پس لکه های تیره بر آید. هر چند قیمت لیمو ترش کمی زیاد است اما اگر به دنبال لکه بری از لباس های ابریشمی و ریز بافت هستید، این محلول معجزه می کند. قیمت هر کیلو لیمو ترش در بازار بین ۱۳ تا ۲۳ هزار تومان است. ترکیب آب اکسیژنه و آمونیاک یا ترکیب آب اکسیژنه و لیموترش نیز برای از بین بردن لکه های غذا و مواد آرایشی بسیار کاربرد دارند. شاید تنها عیب این راهکار در دسترس نبودن آمونیاک و آب اکسیژنه باشد. درباره میزان استفاده آمونیاک به یاد داشته باشید که برای شست و شوی لباس ها با ۱۰ لیتر آب، تنها ۱۰ قطره آمونیاک لازم است. قیمت بطری های یک لیتری آب اکسیژنه ۳۰ درصد بین ۵۰ تا ۶۸ هزار تومان است.

با کار آفرینان

تراشکاری که قطعه ساز شد!

خواستند کار را از اساس و بنیاد فرا بگیرند. در واقع ملی سازی محصولات فرصت های شغلی زیادی را نیز برای جوانان پدید می آورد و مسیر کار آفرینی بسیاری را هموار می کند. یکی از حوزه هایی که پروژه ملی سازی اش در ایران کلید خورده، حوزه خودروسازی است. این حوزه با توجه به ظرفیت های ایران در خصوص مواد اولیه، فرصت های مناسبی را پیش روی کار آفرینان مشتاق قرار داده است. امروز پای صحبت های آقای علی تاج نشسته ایم که با همت و اراده به عنوان یک کار آفرین و اشتغال زای نمونه شناخته می شود. علی تاج از همان کودکی علاقه زیادی به درس و مدرسه نداشت و به قول خودش همیشه از مدرسه

سمیه محمدنیا حنایی- شاید خیلی ها با واژه ملی سازی مشکل داشته باشند، به نظر برخی از افراد به جای این که کاری را از نو شروع کنیم و با هزینه زیاد تجربه به دست بیاوریم، بهتر است که همان هزینه را برای خرید فناوری انجام دهیم، نه چک بزنیم نه چانه و عروس را به خانه بیاوریم! اما حقیقت این است که این اعتقاد سهل انگارانه مانند سم مهلکی برای کار آفرینان داخلی محسوب می شود. از زمانی که بحث خودروی ملی بر سر زبان ها افتاد، بسیاری از افراد، شروع کردن راهی را که دیگران به هزینه بسیار بالا آن را طی کرده اند، عقلانی ارزیابی نمی کردند، اما عده ای هم که به پله های متروقی تر از دیگران چشم دوخته بودند، می

خود را در شهرستان شان یعنی بهنمیر دایر کند. علی برای ورود به این بازار کمی دست به عصا عمل کرد و در اولین تولیدات خود، تراشکاری قطعات ۴۰۵ را با چهار نیروی کار در دستور کار قرار داد. علی بعد از چند سال کار حالا می تواند انواع دیسک خودروها مانند پژو ۴۰۵، سمند، ریو، پراید و پژو ۲۰۶ را تولید کند. کارگاه پنج نفری آقای تاج حالا تبدیل به یک کارخانه با ۸۰ پرسنل ماهر شده است و سالانه حدود ۴۰۰ هزار قطعه را تولید می کند. این در حالی است که ظرفیت تولید قطعات استان مازندران حدود ۴ میلیون قطعه است. علی تاج علاوه بر تامین بازارهای داخلی نیم نگاهی به بازارهای فرامری دارد و از آن جایی که محصولات تولید شده اش بالاترین درجه کیفی را بعد از آزمون های مختلف به دست آورده است، این رویا قابل دسترس به نظر می رسد.

فراری بود. همین موضوع باعث شد خانواده برای به سر کار فرستادن او، راضی شوند. علی کارگاه تراشکاری را برای خود انتخاب کرد و با آن که پدرش خیلی از این انتخاب راضی نبود، با علاقه برای فراگیری مهارت تراشکاری به آن جا رفت. دوره شاگردی علی حدود دو سال طول کشید و بعد از این مدت به خوبی می توانست از عهده سفارش مشتری ها بر آید. علی در همان مغازه به عنوان وردست استاد ادامه داد تا این که در دهه سوم زندگی اش یک کارخانه تولید قطعات خودرو، شروع به استخدام نیروهای ماهر کرد. او در سال ۱۳۷۵ به عنوان کارگر تراشکار در کارخانه استخدام شد. کار کردن در کارخانه باعث آشنایی علی با بازار محصولات، محصولات پر کاربرد و بازارهای فروش شد. بنابراین علی که حالا خودش را برای ورود مستقل به بازار تراشکاری آماده می دید، تصمیم گرفت کارگاه